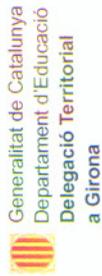


AJUNTAMENT DE
BLANES



Generalitat de Catalunya
Departament d'Educació
Delegació Territorial
a Girona

Diputació de Girona



Obra Social "la Caixa"



Consell Comarcal de la Selva



Consell Comarcal del Gironès



Ajuntament de
Castell-Platja d'Aro



Ajuntament
d'Amer



Ajuntament de
Sant Feliu de Guíxols



Ajuntament de Celrà



ajuntament de palafrugell



Ajuntament
de Figueres
Alt Empordà



TEATRE DE BLANES

L'Esbarjo

ESBARI
JOAQUIM
RUYRA



**XVIII
MOSTRA
DE TEATRE
D'INS PÚBLICS
DE LES
COMARQUES
GIRONINES**



TEATRE DE BLANES, 3, 4, 5, i 6 de maig de 2011

organitzat

per iniciativa de
l'Institut de Professors
dels INS Públics
de les Comarques
Gironines



AJUNTAMENT DE
BLANES

amb el suport de:



Generalitat de Catalunya
Departament d'Educació
a Girona
Consell Comarcal de la Selva
Consell Comarcal del Gironès



Pàg. 2

Per què el teatre?



Pàg. 3

Es reunia la ciutat en un lloc determinat per sentir cants ferotges que l'emocionés i fes sentir, per moments, el "pathos" (sentiment vital) de la vida: un actor amb pell i cap de cabró que entonava el cant del ditrambe al déu Dionís. La ciutat era l'Atenes del s.V aC, bressol del que avui dia entenem com a "teatre". Aquest inici religiós de les festes de primavera es coneix que va tenir força èxit i hom li augurava, tal com diríem ara, un llarg recorregut. Així que van afegir un cor poètic musical que anava contestant a l'actor cabró i, després, Èsquil, el primer tràgic, va afegir un altre actor que dialogués amb el primer. Amb el diàleg ja va néixer l'acció, i amb l'acció el drama.

Els espectadors atenesos no es reunien al teatre de Dionís, al peu de l'acròpolis, per no res. Volien grans narracions en què intervinguessin déus i herois, es cometessin grans crims, caiguessin grans desgràcies a homes i dones que de vegades semblava que obraven de bona fe, grans destins, grans faltes i grans càstigs. Havia nascut la tragèdia, amb les seves màscares i els seus costums. En el públic creava la llàgrima viva que, al dir d'Aristòtil, procurava la "catharsis" o "purificació" de les seves pròpies passions, com si veient les grans desgràcies dels herois les nostres quedessin reduïdes al no res. Però aquella bombolla tan grandiloqüent, falta de veritable reverència religiosa, es va desinflar i va aparèixer una acció que contemplava els homes tal com eren, els homes de la ciutat, amb les seves dèries, obsessions i manies, la sàtira i la crítica de polítics, mestres, soldats i estratèges, comerciants i botiguers, la ciutat viva i una mica deformada a l'escena per riure i burlar-se d'ella mateixa: havia nascut la cara riallera de Tàlia, la musa de la comèdia. Qui no es recorda dels maris atenesos, amb la verga aixecada sota el *peplum*, demanar a llurs mullers pacifistes de tornar al llit conjugal, a la *Lisistrata* d'Aristòfanes?

El teatre ja estava inventat i aquest llegat de la Grècia clàssica va passar a Roma, va miig desaparèixer durant l'edat mitjana, i va tornar a sorgir amb força al renaixement europeu amb els Molièrs, Shakespeares, etc, fins als nostres dies, en què aquesta barreja de drama, sàtira i espectacle, tan sols perquè es desenvolupa a sobre d'un escenari a la vista dels espectadors, també anomenem "teatre". Sempre serà una qüestió important per a qualsevol director o grup de teatre considerar o pensar què es allò que val la pena representar davant un públic determinat. Com que el teatre té un cost econòmic, és evident que es pensi sobretot en si l'espectacle agrada al públic i en si aquest respondrà amb la seva assistència. Ara bé, caldria però no renunciar als valors originals del teatre, que són els de presentar d'una forma artística els problemes, interrogants i conflictes que té plantejats la societat, aquest valor educatiu de la ciutadania que també tenia el teatre als seus orígens.

Per això és tan important, també, el teatre a l'escola, no només pels valors que té com a *modus operandi*, treball en equip, dicció, gestualitat, memorització dels actors, etc, sinó també pel valor intrínsec de les històries o situacions que s'intenten representar. A les comarques gironines és realment encomiable la tasca que fa aquest festival de teatre d'instituts, per la seva continuïtat i per l'incertiu que dona a tants d'alumnes que es preparen amb il·lusió l'obra que representaran davant d'un públic que no coneixen però que té la seva mateixa edat i inquietuds. L'ajuntament de Blanes ha estat també un gran suport del festival aquests darrers anys. Per molts anys que puguem, entre tots plegats, mantenir viu l'art de Tàlia entre els nostres alumnes.

Jordi Margarit

Membre fundador de l'Entitat organitzadora d'aquesta XVIII Mostra de Teatre de l'Ensenyament
Públic Secundari de les Comarques de Girona

INS RIDAURA de Castell-Platja d'Aro

Esbarjo de Blanes

Dimarts, 3 de maig, 17.30 h

LA VERDAD DE LO QUE OCURRIÓ EN EL PARAÍSO



Eva s'afarta de la seva relació amb Adam i decideix anar-se'n amb un àngel. Déu haurà de posar pau ajudat de diversos personatges de la literatura universal.

Intèrprets: Alexandra Bayley, Marc Díaz, Yasin Neguaz, Judith Martínez, Valeria Bodarenko, Artem Filatov, Estefani Galvan, Anais Gómez, Sofia Martori, Pau Pereyra, Ketyryna Tkachenko, Natalia Tskoliya, Moisès Palahí.

Direcció: María García.

INS NARCÍS OLLER de Valls

Teatre de Blanes

Dimarts, 3 de maig, 19.00 h

SOMNIS DE FAMA



El muntatge és una adaptació de l'obra *Fame* de 1988. El guió ha estat elaborat a partir dels tres elements que van motivar el fenomen Fame als 80: la pel·lícula, el musical i la sèrie televisiva. El musical gira al voltant de la vida de vuit alumnes de la *Performing Arts School*.

Intèrprets: Sònia Aguilar, Laura Aznar, Gemma Becerra, Adrià Cusidó, Mireia Guasch, Sergi Iglesias, Gerard Martínez, Cristina Martínez, Sara Medina, Marc Moris, Guillem Pallàs, Sònia Perulero, Savannah Pié, Laia Pujol, Ana Ramia, Cristina Roig, Laura Rovira, Jordi Sanahuja, Raquel Sánchez, Adrià Segarra, Esbert Segura, Pilar Segura, Farners Valverde, Cristina Vilamañán, Magda Casañas, Sergi Ramon, Cristina Ferré,

Cantants: Anna Aneas, Laia Batet, David Gallardo, Oriol López, Èric Martos, Rebeca Moliner, Manu Morales, Jaël Pascual, Clàudia Pere, Mar Rubió, Toni Ruiz, Clara Tejero, Laia Miranda, Mònica Rius, Kiko Pelegrina, Nil Llorach, Guillem Arnau, Marc Moris, Guillem Pallàs, Aida Casado, Magdalena Ana Dabrowska, Concepción Expósito, Thais Folch, Dagmara Kalich, Yvet Macias, Cristina Padillo, Tanit Trilla.

Direcció teatral: Rubèn Pelejero. Direcció musical: Andreu Dexeus.



Pàg. 6



Pàg. 7